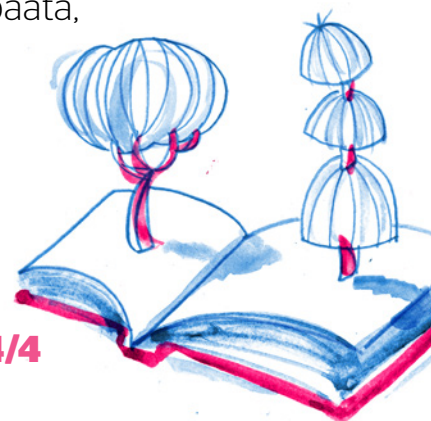

Nuoruusiän kuohuissa pohditaan: kuka minä olen, mistä minä tulen. Itsenäistymisestä huolimatta teini tarvitsee vanhempien olkapäätä, hyväksyntää ja kuuntelevia korvia.

Teini tarvitsee tukea

Adoptiosta puhuminen kotimaan adoptio-perheissä osa 4/4

|| Päättimme jo ennen adoptiota, että olisimme lapsellemme rehellisiä ja vastaisimme kysymyksiin hänen käsityskynsä mukaisesti. Näin teimme, mutta lapsi lopetti kyselemisen varsin pian. Kun hän uteli taustastaan, kysymykset eivät olleet kovin yksityiskohtaisia. Siksi luulin, ettei asia mietityttänyt tytärtämme. Hän vaikutti mielestäni lähinnä vaivautuneelta, kun juttelin adoptiosta hänen kanssaan kahden kesken. Minun olisi pitänyt ottaa asia useammin puheeksi, mutta olin epävarma.

Jossain vaiheessa me vanhemmat itse unohdimme adoption, tai halusimme unohtaa, koska tahdoimme pitää lasta ikimomanamme. Tyttäreemme on kiltti, herttainen ja monen mielestä samannäköinen kuin me. Pyrimme antamaan hänelle täydellisen lapsuuden. Luimme vanhemmuudesta muttemme lukeneet adoptiosta. Meillä ei ollut yhteyksiä toisiin adoptio-perheisiin, mitä pidän nyt virheenä. Tyttäreemme ei tuntenut ketään toista adoptoitua lasta tai nuorta, me emme tunteneet toista vastaavaa perhettä.

Kolmentoista vanhana tyttäreemme luki lehdestä jutun aikuisesta miehestä, joka oli löytänyt biologisen äitinsä. Lehdessä kuvattiin iloista jälleennäkemistä kuin kadonneen lampaan löytymistä. Tytärtämme tarina huoletti. Hän kertoi, ettei haluaisi jo-

honkin outoon perheeseen. Lohdutin ettei sellaista tapahdu, ellei hän itse halua ottaa yhteyttä biologiseen sukuunsa.

Ollessamme tuttavaperheen kanssa hihättämässä tyttäreemme ilmoitti, että hänet on adoptoitu. Se oli kuin pommi keskellä iloista rupattelua. Emme osanneet käsitellä asiaa muutoin kuin toteamalla, että tyttäreemme puhui totta.

Joskus kysyin, oliko tyttäreemme kertunut adoptiosta kavereilleen. Hän myönsi kertoneensa. En udellut, mitä 11–17-vuotiaat olivat todenneet tai miten reagoineet, mutta uskon, etteivät aina kovin myötätuntoisesti.

Seitsemäntoistavuotiaana tyttäreemme kertoi koulussa käydystä aborttikeskustelusta. Kaverit olivat olleet sitä mieltä, että abortti on hyväksyttävä ehkäisy tapa silloin, jos on ajautunut seksisuhteeseen, eikä muuta ehkäisyä ole käytettävissä. Tyttäreemme oli ollut eri mieltä. Hän oli todennut, ettei häntä olisi olemassa, jos hänet synnyttänyt nainen olisi käyttäytynyt niin.

Jokaiselle meistä geneettinen tausta on tärkeä. Vanhemmiten moni rakentaa sukupuunsa jopa vuosisatojen takaa. Jos adoptoidulla lapsella ei ole tätä linkkiä historiaansa, hän varmasti kokee irrallisuutta ja erillisuutta, vaikka onkin rakastettu. ♦

Haastateltu perhe haluaa pysyä nimettömänä.

NUORI JA ADOPTION KÄSITTELY

- ◆ Abstraktin ajattelun kehittyessä nuori kykenee ymmärtämään adoption merkityksiä yhä syvämmän ja monipuolisemman sekä itsensä, läheistensä että yhteiskunnan kannalta.
- ◆ Nuori suhtautuu ehkä aiempaa realistisemmin ja empaattisemmin syntymävanhempia.
- ◆ Identiteetin rakentuminen on keskeinen osa nuoren kehitystä.
- ◆ Adoptionuorelle kausi voi olla haasteellinen, koska hänen täytyy yhdistää identiteetin erilaiset puolet yhdeksi tarinaksi.
- ◆ Nuori kokee usein ristiriitaa tarvitsevuuden, riippuvuuden ja itsenäistymisen välillä.
- ◆ Vanhempien tuki ja valmius kuunnella ovat nuorelle tärkeitä.

LÄHTEET

Brodzinsky, D. M. *Children's understanding of adoption: Developmental and clinical implications*. Professional Psychology: Research and Practice 42 (2), 200–207, 2011
Vilkko-Riihelä, A. *Psykyke*. Psykologian käsikirja. Porvoo: WSOY, 2003

LISÄÄ AIHEESTA

Lue laajempi artikkeli nuoren kehityksestä Adoptio-perheet ry:n nettisivuilta [adoptio-perheet.fi](http://www.adoptio-perheet.fi)

Minun olisi pitänyt ottaa adoptio useammin puheeksi, mutta olin epävarma. Meillä ei ollut yhteyksiä toisiin adoptio-perheisiin, mitä pidän nyt virheenä.